

Πρωτοχρονιάτικα ο Ελληνισμός της Αυστραλίας θρηνεί την απώλεια του Χρήστου Τσίρκα

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος

Με μια θλιβερή είδηση για την ελληνική παροικία της Μελβούρνης ξεκίνησε το 2023. Απεβίωσε ο γνωστός και καταξιωμένος συμπαροικός Χρήστος Τσίρκα. Πέθανε σε οίκο ευγηρίας όπου βρισκόταν τα τελευταία χρόνια έχοντας χάσει νωρίτερα πρώτα την κορούλα του και μετά την σύζυγό του..

Πριν δυο χρόνια ο Κώστας Καραμάρκος είχε καταθέσει στο «Νέο Κόσμο» την ακόλουθη «προσωπική μαρτυρία» του για τον Χρήστο Τσίρκα.

Την αναδημοσιεύουμε ως έχει:

«Ο Χρήστος Τσίρκας είναι ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα και πιο αποδεκτά άτομα της ελληνικής ομογένειας της Αυστραλίας. Χαίρει μεγάλης εκτίμησης στους κόλπους της παροικίας, της ευρύτερης κοινωνίας της Αυστραλίας, αλλά και της Ελλάδας. Σπάνια θα βρεις άνθρωπο που έχει να πει μια κακή κουβέντα για αυτόν.

Η αναγνωρισιμότητά του δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της φυσικής του υπόστασης. Για παράδειγμα, μια σχετική ομοιότητα με τον Κάρολο Μάρξ, λόγω γενειάδας, μακρινών μαλλιών και ευρυμετωπίας. Ή, λόγω της παρουσίας του κάτω από τα εμβληματικά ρολόγια του κεντρικού σιδηροδρομικού σταθμού της Μελβούρνης στο Flinders St, όπου εργάστηκε ως γραφιάς στους σιδηροδρόμους, για σχεδόν 44 ολόκληρα χρόνια, μέχρι την εθελούσια έξοδό του, τον Οκτώβρη του 2018.

Γεννημένος στο Αιτωλικό το Φλεβάρη του 1944, γιος χασάπη και Ελασίτη αντάρτη όπως έλεγε ο ίδιος, απόφοιτος εξατάξιου Γυμνασίου και νεολαίος της Ένωσης Κέντρου, υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στην Κύπρο, την περίοδο 1963-1964. Είναι πολύ υπερήφανος που έχει και Κυπριακή ταυτότητα από τότε, με το επώνυμο Ιωάννου, ο Χρήστος! Δεν απαρνήθηκε ποτέ στη ζωή του την Κύπρο και τις τύχες του Κυπριακού Ελληνισμού. Πρώτα συμμετείχε στις επίσιες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας και μνήμης στη Μελβούρνη, για την Τουρκική εισβολή του 1974, και μετά ταξίδευε για διακοπές τα καλοκαίρια στην Ελλάδα. Στα εθνικά θέματα είχε πάντα μια ιδιαίτερη ευαισθησία. Η θεώρησή τους ήταν με όρους εθνικοαπελευθερωτικού μετώπου σοσιαλιστικών προσανατολισμών. Είτε μιλούσαμε για τον Ποντιακό Ελληνισμό και τη Μακεδονία, είτε για την Παλαιστίνη, το Βιετνάμ, ή τη Χιλή του Σαλβαντόρ Αλιέντε, υπήρχε μια συνέπεια στις ιδεολογικές και πολιτικές αναφορές του Χρήστου.

Στην Αυστραλία έφτασε στα τέλη της δεκαετίας του 1960. Πριν την εγκατάστασή του στη Μελβούρνη, εργάστηκε αν θυμάμαι καλά στο Brisbane ως χασάπης και στο Σύδνεϋ, όπου γνώρισε και τη γυναίκα του τη Στέλλα, ως βιβλιοθηκάριος. Πέρασε και από την Αδελαίδα, όπου γράφτη-

Υπήρξε θαυμαστής του Ελευθέριου Βενιζέλου, του Άρν Βελουχιώτη και του Ανδρέα, αλλά και νεολαίος του Γεωργίου και υποστηρικτής του Γιώργου Παπανδρέου στην Ελλάδα. Στην Αυστραλία παραδέχονταν το μεγάλο εργατικό και φιλέλληνα μεταρρυθμιστή πρωθυπουργό Gough Whittlam, και οργανώθηκε στο Εργατικό Κόμμα Αυστραλίας, αλλά και στο Συνδικάτο των Σιδηροδρομικών.

κε να σπουδάσει πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Flinders. Πάντα θυμόταν και πάντα μνημόνευε ένα Μασοϊκό καθηγητή που είχε στο Flinders, ο Χρήστος! Στη φωτογραφία ο Χρήστος ανάμεσα στον αρχηγό του Εργατικού Κόμματος Αυστραλίας και αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης Bill Shorten, την βουλευτή Μαρία Βαμβακινού και στον Εργατικό πολιτειακό πρωθυπουργό της Βικτώριας Daniel Andrews. Φώτο: Νέος Κόσμος

Άτομα όλων των ηλικιών, αλλά και όλων των κοινωνικών και ιδεολογικών καταβολών, αναγνωρίζουν στο πρόσωπό του έναν ανθρωπιστή με μπέσα και τσαγανό, με ευστροφία και καλοσύνη, με αγωνιστικές περγαμνές. Μέσα από την ατομική και συλλογική του δράση, ομογένεια, Εργατικό Κόμμα Αυστραλίας, συνδικαλισμός, πολυεθνική κοινοτική ραδιοφωνία, ΠΑΣΟΚ, πάλεψε πάντα στην πρώτη γραμμή, δίπλα στους «πρώτους», χωρίς ποτέ να είναι «πρώτος» αυτός, για να αφήσει έναν κόσμο καλύτερο από αυτόν που βρήκε. Στη ζωή και στους συνανθρώπους του έδωσε πολλά ο Χρήστος, χωρίς ποτέ να ζητήσει, ή να περιμένει να πάρει κάτι πίσω...

Υπήρξε θαυμαστής του Ελευθέριου Βενιζέλου, του Άρν Βελουχιώτη και του Ανδρέα, αλλά και νεολαίος του Γεωργίου και υποστηρικτής του Γιώργου Παπανδρέου στην Ελλάδα. Στην Αυστραλία παραδέχονταν το μεγάλο εργατικό και φιλέλληνα μεταρρυθμιστή πρωθυπουργό Gough Whittlam, και οργανώθηκε στο Εργατικό Κόμμα Αυστραλίας, αλλά και στο Συνδικάτο των Σιδηροδρομικών. Διετέλεσε πρόεδρος των ισχυρών τη δεκαετία του 1980 και 1990 Ελληνόφωνων Τμημάτων του Εργατικού Κόμματος στη Βικτώρια, ανακηρύχθηκε ισόβιο μέλος του κόμματος, εκλέχτηκε μέλος της διοίκησης του

συνδικάτου του. Οι οργανωτικές και επικοινωνιακές του ικανότητες, καθώς και η ευρύτερη αποδοχή του, τον καθιστούσαν απαραίτητο σε κάθε πολιτική και συνδικαλιστική εκλογική αναμέτρηση.

Οι σχέσεις του με νέα άτομα, πολλές δεκαετίες μικρότερα του, ήταν εντυπωσιακή. Ενδιαφέρθηκε και βοήθησε να βρουν δουλειά πάρα πολλά παιδιά Ελλήνων μεταναστών στη Μελβούρνη ο Χρήστος. Στους σιδηροδρόμους όπου εργάζονταν, ή αλλού, εκεί που περνούσε ο λόγος του. Του το αναγνώριζαν αυτό οι νέοι και οι νέες που βοήθησε. Κάθε φορά που περνούσε μια μεγάλη δοκιμασία στη ζωή του, για παράδειγμα ο θάνατος της μοναχοκόρης του Λαμπρίνας που λάτρευε, σε νεαρή ηλικία από καρκίνο, ή περιπέτειες με την υγεία του, κάνανε «παρέλαση», δέλωναν παρόν για να τον στηρίξουν.

Λιγότερο συγκρουσιακός απ' ό,τι η φυσική του εμφάνιση και η βροντερή του φωνή μαρτυρούσαν, υπηρέτησε ουσιαστικά και για πολλά χρόνια στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας Μελβούρνης και Βικτωρίας, επί προεδριών Σάββα Παπασάββα, Δημήτρη Κτενά και Γιώργου Φουντά. Η συνεισφορά του, δίπλα στον τότε πρόεδρο της Κοινότητας Μελβούρνης Γιώργο Φουντά, για τη διασφάλιση οικονομικής βοήθειας μερικών εκατομμυρίων δολαρίων από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ στην Ελλάδα, ενίσχυση που έσωσε την Κοινότητα από χρεωκοπία, υπήρξε ουσιαστική.

Σημαντική ήταν και η βοήθειά του στην ανάδειξη νέων στελεχών στο φεστιβάλ Αντίποδες στις αρχές της δεκαετίας του 1990, αλλά και η υποστήριξή τους στον ομογενειακό κόσμο των γραμμάτων, των τεχνών και των παρεμβατικών εκδόσεων. Συνεργατικά πολιτιστικά και πολιτικά ομογενειακά περιοδικά της δεκαετίας του